

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

48 [i. e. 84] Dispensatus ad omnes ordines piè creditur, cui superior ex
Papae commissione licentiam assumendi aliquem ordinem dedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

pend. & l. cum qui. s. iniuriarū. ff. si quis cauio. Nec substitutus, & locum tenēs, melioris conditionis, quam principalis, esse debet. Nemo est, ff. de duob. reis.

DECISIO LXXXIV.

Ex conf. 77. alias 1. de presumpt.

Dispenfatus ad omnes ordines p̄e, & probabiliter credi debet, cui superior ante mortem ex Pape cōmissione licentiam assentiendi aliquem ordinem dedisse cognoscitur: Nec verisimile est, pralatum in speciali ad eum solum ordinem habilitasse, quem ipso viuēt, & volente suscepit; cum non sit boni, & prudentis pralati id facere cum periculo quod ipso mortuo oportet iterum ad Papam refugere, & communis Commissariorum stylus ad habitandum quem ad omnes ordines habet, vt viuīo actu id faciant; maximē cum non sit prae sumēdum quid stultum, & malum de bono pralato, cap. vnic. de Scrutinio fac. & que communiter accidunt, & non insoluta, credenda & sequenda sunt. I. siue possidētis, C. de probat cap. quia non est verisimile. de presumpt. & cap. super literis. de refcript.

DECISIO LXXXV.

Ex conf. 78. alias 15. de refcr.

Quamvis prelator mendax, dolosus & malitiosus impetratis carcer mereatur, tacens tamē perinaduentiam, vel ignorantiam al. quid, quo expros Princeps & quē facile, aut non difficultius gratiam concessisset, nihil exinde damni senti: et debet: cap. Dudum de proben. in 6. vnde impetratio beneficij, quod verē est simplex, dicendo, quod est curatum, aut impetratio transitus ad alia relig. onem, dicendo se esse Fratrem ordinis Minorum de obseruātia, cum tamen sit Frater ordinis Minorum Cōventualium valida censenda est ex Rota decr. 73. de refcrip. in antiq. Fel. in d.c. super literis.

DECISIO LXXXVI.

Ex conf. 79. alias 3. de paenit. & remiss.

Cum lex naturalis, & Divina permittant, & aliquando p̄cipiunt, querere mendicando egentibus ægroris, & ianis, qui altera quam mendicitate vivere non possunt, ap. quiete, cap. 42. & cap. 1. S. 1. de relig. dom. in 6. licite Fratres sancti Antonij, nō solum ex declinatione Pij IV. in Bulla incip. Ex debito edita. 1565. cōf. 136. sed etiā iure naturali, & Diuino elemosinas pro ægroris, & infirmis, bon habentibus, vnde viuant, ad se configitibus, & pro seipisis, non obstante Concilij Tridentini decreta, fess. 2. t. cap. 9. de refor. de quæstoriis elemosinârum abolendis, mendicante, possunt, quod solum de quæstoribus, qui elemosinam prædicando indulgentias, vel eis concessas publicando, quæ sunt, qui manus adjudicentes posse xercent p̄is locis, quorum sunt quæstores, & pro quibus petunt, intelligitur.

DECISIO LXXXVII.

Ex conf. 80. alias 17. de statu monach.

Regularis Apostolata de uno ordine ad alium transiēs, & ab illo iterum ad statum secularem rediens, & multa bona acquires, neutri p̄fici oram ò dinum prædicta bona, sed soli Camera Apostolica acquirit, ita Bulla Gregor. XIII. quæ incep. Officij nostri 1573. constitut. 44. in ordine.

DECISIO LXXXVIII.

Ex conf. 81. 82. alias 6. 7. de statu monach.

Obatt Monasterij Turris noua speculorum urbis, quamvis cōventualiter intra ynam domum viuāt, & ynum Oratorium, ynum refectorium, ynum vestiendimodum, & ynam prælatam habeant, & se suaque Monasterio ordinis sancti Benedicti perpetuo donent, & offrant, quia tamen professionem Monachalem trium votorum expressam, vel tacitam, sub aliqua regula a sede Apostolica in manibus superioris ad id potestatem habentis,

non emitunt, sine quibus nulla est; nec esse potest vera Monialis & sanctorum. c. ad Apostolicam, & c. cū ad monasterium de stat. monac. sed neq; inter eas vila prorsus est mentio de professione, aut de novitatu, sed solum de obligatione quadam facta, vel facienda secundū modum quendam consuetum viuendi ab omni professione Regularium omnium approbatum aliena, vt constat; vere Monachæ, & religiose non sunt, nec sub constitut. nibus Monialium sumorum Pontificum, cap. periculum. sum. de stat. reg. in 6. Pius V. & Greg. XIII. in suis Bull. de clausura regul. & electione Abbatissæ, aut Concilii Trid. fess. 2. 5. c. 14. de reg. de clausura, aut eligendis Abbatissis, vel Prioris triennalibus, comprehēduntur. Et proinde neque ad clausuram perpetuam, neque ad Abbatissam triennalem eligendam vi, & viri p̄dictarum constitutionum obligantur, eo quod constitutiones, & disposiciones odiosas, & exorbitantes a iure communis de sancti monialibus, & religiosis feminis loquentes, de vere, & proprie Religiosis, & Regulari a fede Apostolica approbatam professis intelligendæ sunt: Nec vila ratione, aut exequitate ad alias quantumvis Religiosas, & Collegiales viuentes, quæ tria vota substantia non profertur, etiam si modum quendam viuendi a sede Apostolica approbauerint, extendēdæ sunt, ex Pan. in rub. de Reg.

DECISIO LXXXIX.

Ex conf. 83. alias 18. de statu monach.

Regulares, qui post Concilium Tridentinum fess. 2. c. 8. de reg. ob. Prælatorum negligientiam Capitulum Generale triennale non conuocaverint, a Metropolitano Provincie, ybi Monasteriaorum sunt, ad compellend. sunt: sin ve. o illo instantie necdum se in Congregationem redegerint, nec Capitula triennal a fieri, Episcopi, Ordinariis loci, tanquam a sede Apostolica in id delegatis sub. jcuntur.

DECISIO XC.

Ex conf. 84. alias 3. de conuers. coning.

Professio a te huic a. non uatus sedca non valet ex Concil. Trid. fess. 2. 5. c. 15. de reg. qui annus continuatus esse debet, cap. 1. de reg. in 6. ita vñ si illo anno aliqua de causa habitu relato, et erum ad Monasterium rediat, professio in fine illius anni fieri non potest nisi computandus est annus incepido illum a repetitione secunda habitus, & professio aliter facta, nulla & invalida est.

DECISIO XCI.

Professio ob metum reverentiæ lem parentum facta non valet, sic gl. in c. p̄fens 2. q. 3. & Nau. in Man. cap. 12. num. 5. 1. & omnis metus, etiam minor iulio, in foro conic. eniq; excusat, quantum iustus, si metus ille cal. sit factum sine qua non, & sine quo actus non sufficit, ita Nau. in Man. c. 17. num. 5. & 30.

DECISIO XCII.

Ex conf. 85. alias 76.

Habuit propriæ religiosis sine licentia Papæ relinqens, excommunicationem ipso iure incuria cap. 2. Ne clerici, vel monachi, in 6. Nec suffici alius religiosus habitum deferre, sed spicialem sine religiosis habitum, & patiemtatem deferte tenetur, nisi iu. al. qua causa cum excusat.

DECISIO XCIII.

Ex conf. 6. in Nonis deest in antiq.

Religionem ingressurus maxime considerare debet, quod ad eam habilius, & idoneus sit, in generali autem habilitates numerantur in p̄mis sanitatis, eruditio & habilitas ad continentum. Quemvis enim præfata ad biddeni propriæ suadeat matrimonium, att. men & ingressum suadere potest, vt per fugam tentantum ab ea liberetur, sed & aliquando fororis etiam nec filia talis esse poterit, quæ fratris ingressum impedit, nif alunde prouideri possit.

DE-